

اندازه دولت و شاخص درک فساد: درس‌هایی برای ایران از سایر کشورها

محمدعلی فیض‌پور

عضو هیئت علمی دانشگاه یزد، دانشکده اقتصاد، مدیریت و حسابداری، یزد، ایران

Feizpour@yazd.ac.ir

فریبا رمضانی

دانشگاه یزد؛ دانشکده اقتصاد، مدیریت و حسابداری (نویسنده مسئول)

Framezani1369@gmail.com

سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی بر منطقی‌سازی اندازه دولت تمرکز یافته و جلوگیری از اقدامات، فعالیت‌ها و زمینه‌های فساد را در عرصه‌های مختلف اقتصادی یادآوری نموده است. از این رو، این مقاله با هدف بررسی تجارب جهانی میان اندازه دولت و فساد طراحی شده است. اندازه دولت با دو معیار نسبت مخارج دولت به تولید ناخالص داخلی و تعداد شاغلان دولتی محاسبه شده و برای تبیین میزان فساد، از شاخص درک فساد استفاده شده است. داده‌های پژوهش از سازمان بین‌المللی شفافیت، بانک جهانی و سازمان بین‌المللی کار جمع‌آوری شده و دوره زمانی این پژوهش را سال‌های ۲۰۰۲-۲۰۱۲ و ۲۰۰۹-۲۰۱۳ تشکیل داده است. با استفاده از مدل رگرسیونی داده‌های تابلویی، نتایج نشان داده است که تأثیر اندازه دولت بر شاخص درک فساد به سطوح توسعه کشور بستگی دارد و افزایش اندازه دولت در کشورهای در حال توسعه زمینه برای فساد را فراهم می‌کند. از نظر سیاست‌گذاری و با توجه به جایگاه توسعه در ایران، کاهش اندازه دولت می‌تواند زمینه را برای کاهش فساد فراهم کند.

طبقه‌بندی JEL: H50, D73

واژگان کلیدی: اندازه دولت، شفافیت بین‌المللی، شاخص درک فساد.

۱. مقدمه

تمایزات میان مکاتب اقتصادی را شاید بتوان با نگاه آن‌ها به اندازه دولت در هر اقتصاد جستجو کرد. در حالی که از یک سو اندازه حداقلی دولت مورد توجه قرار می‌گیرد، در طیفی دیگر دامنه وسیعی از فعالیت‌ها به دولت سپرده می‌شود. اموری چون پیامدهای خارجی، اقتصاد مقیاس، عرضه کالاهای عمومی و غیره در جامعه وجود دارد که به علت عدم پاسخگویی مناسب بازار، دولت مجبور به دخالت در آن امور است. در طیف دیگر، ادعا بر آن است که دولت به‌عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار بر فساد در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه شناخته می‌شود. این موضوع نیز از جمله معضلات مهم اقتصادی است که قدمت آن در جوامع بشری به بیش از دو هزار سال می‌رسد (صمیمی جعفری و همکاران، ۱۳۹۰).

برای شاخص درک فساد، تعاریف متعددی ارائه شده است. در گسترده‌ترین تعریف، فساد سوء استفاده از امکانات و منابع عمومی در راستای منافع شخصی تعبیر شده است (الوانی و همکاران، ۱۳۸۹). این در حالی است که شاخص درک فساد (CPI)^۱ بر روی فساد در بخش عمومی متمرکز شده است. این شاخص توسط سازمان بین‌المللی شفافیت (TI)^۲ منتشر می‌شود که کشورها را برحسب میزان فساد در بین مقامات و سیاست‌مداران از صفر تا ده رتبه‌بندی می‌کند. هرچه نمره کشوری به ده نزدیک باشد، میزان فساد در آن کمتر و هرچه این میزان به صفر نزدیک می‌شود، میزان فساد بالاتر است. در این میان و برحسب آمارهای ارائه شده، آمار فساد در برخی از کشورها از جمله دانمارک و فنلاند پایین بوده اما هیچ کشوری دارای نمره ده نیست. به سخن دیگر، هیچ کشور پاک‌تری به لحاظ فساد در جهان وجود ندارد.

فساد به دلیل پیچیدگی ابعاد عوامل منجر به آن، رویکرد سیستماتیکی را می‌طلبد تا از آثار مخرب بر ساختار مختلف جامعه کاسته شود. بر اساس آخرین گزارش منتشر شده سازمان بین‌المللی شفافیت، ایران از جمله کشورهایی است که آمار فساد در آن به میزان قابل توجهی بالا

1. Corruption Perceptions Index

2. Transparency International

است و در سال ۲۰۱۵ ایران در بین ۱۶۸ کشور جهان در رتبه ۱۳۰ و در بین ۲۴ کشور منطقه سند چشم‌انداز در رتبه ۱۷ قرار گرفته است. این آمار بیانگر آن است که کشور ایران همانند بسیاری از کشورهای اسلامی، با وجود داشتن آموزه‌ها و تعالیم اسلامی، ارزشی و اخلاقی در زمینه فساد رتبه و جایگاه مناسبی ندارد. این امر نشان‌دهنده ضرورت انجام اقدامات و سیاست‌گذاری کلان برای مبارزه با فساد و کاهش شکاف بین وضع موجود و وضع مطلوب است (الوانی و همکاران، ۱۳۸۹). این درحالی است که در سیاست کلی اقتصاد مقاومتی ابلاغی توسط مقام معظم رهبری بر هر دو موضوع اندازه دولت و جلوگیری از اقدامات، فعالیت‌ها و زمینه‌های فسادزا تأکید شده و این دو موضوع در بندهای ۱۵ و ۱۸ به‌وضوح منعکس شده است. از این رو بررسی روند شاخص درک فساد در ایران و برآورد تأثیر اندازه دولت بر این شاخص در کشورهای منتخب جهان، اهداف مطالعه حاضر را تشکیل می‌دهد.

برای دستیابی به اهداف مذکور، مطالب این مطالعه در هفت بخش تنظیم شده است. پس از مقدمه، در بخش دوم مبانی نظری ارائه می‌شود. در بخش سوم پژوهش، جایگاه اندازه دولت و مبارزه با فساد در اسناد بالادستی جمهوری اسلامی ایران را مورد بررسی قرار داده و این بررسی، به قانون اساسی برنامه‌های توسعه و سند چشم‌انداز اختصاص یافته است. لازم به ذکر است اهمیت این موضوع در سیاست‌های راهبردی ابلاغ شده توسط مقام معظم رهبری نیز قابل ملاحظه است که در ادامه این بخش ارائه شده و مروری بر مطالعات گذشته در این زمینه موضوع بخش چهارم است. داده‌های مورد استفاده در این پژوهش و مدل مورد استفاده در بخش پنجم و ششم تحلیل شده و در بخش پایانی، به ارائه نتایج و نتیجه‌گیری پرداخته است.

۲. مبانی نظری

موضوع نقش و اندازه دولت در اقتصاد، به‌عنوان یکی از مباحث اصلی مکاتب اقتصادی، در طی زمان شاهد تحولات چشمگیری بوده و همواره مورد توجه اقتصاددانان و سیاست‌گذاران کشور بوده است؛ چراکه دولت‌ها با وضع قوانین، سیاست‌های خود را اعمال و محدودیت‌هایی را برای سایر بخش‌ها ایجاد می‌کنند و از این طریق بر اقتصاد تأثیر می‌گذارند. بحث درباره اندازه دولت و

کوشش در جهت کوچک‌تر کردن آن به صورت یک چالش عمومی طی دو دهه گذشته فراروی همه کشورها قرار گرفته است؛ زیرا امروزه اعتقاد به مفید بودن دولت و برنامه‌ریزی دولتی افول کرده و مبانی دولت‌های بزرگ و برنامه‌ریزی متمرکز مورد حمله قرار می‌گیرد (رفعت و همکاران، ۱۳۹۲). این نیز به این دلیل است که دولت به عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار بر فساد در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه شناخته می‌شود. فساد، ریشه در فعالیت‌های دولت به‌ویژه قدرت انحصاری و نفوذ اختیارات آن دارد. از این رو، انتظار بر آن است تا بین میزان فساد و نحوه دخالت دولت در امور اقتصادی و شدت گسترش فساد اداری رابطه مستقیمی وجود داشته باشد. در این میان از سطح دستمزدها در بخش دولتی به عنوان مهم‌ترین عامل اثرگذار بر فساد اداری یاد شده است. بنابراین فساد را باید نوعی عارضه از ضعف بنیادین دولت به‌شمار آورد. اگرچه فساد با فعالیت دستگاه‌های دولتی و به‌ویژه انحصارات دولتی پیوند دارد، ولی حذف کامل دولت واقع‌بینانه نیست و علاوه بر این فساد در بخش خصوصی هم دیده می‌شود. نکته مهم این است که صرف اندازه و مداخله دولت نمی‌تواند عامل اثرگذار در فساد باشد، بلکه مداخله دولت زمانی سبب افزایش فساد می‌شود که دولت در سازوکار بازار اختلال ایجاد کند یا بازار سیاه رواج پیدا کند (سخنور و یعقوب‌زاده، ۱۳۹۲).

در ادبیات اقتصادی و مدیریتی، تأثیر دولت بر فساد به دو دسته مستقیم و غیرمستقیم تقسیم می‌شود، دسته اول عواملی هستند که در آن دولت به صورت مستقیم بر فساد اداری تأثیر می‌گذارد که عبارتند از: آیین‌نامه‌ها، مجوزها، مقررات مالیاتی، تصمیم‌گیری در زمینه هزینه‌های دولت و ذخیره محصولات و خدمات به زیر قیمت بازار. دسته دوم شامل کیفیت بوروکراسی، سطح دستمزد بخش عمومی، کنترل سازمانی و الگوهای رهبران است (تانزی، ۱۹۹۸). این در حالی است که در این زمینه دو دیدگاه درباره ارتباط فساد و اندازه دولت وجود دارد. دیدگاه اول این است که افزایش در اندازه دولت فرصت بیشتری برای رانت‌جویی سیاسی فراهم می‌کند، به طوری که فساد در بین سیاست‌مداران و بوروکرات‌ها افزایش می‌یابد. به عبارت دیگر، در دولت‌های بزرگ‌تر بازده مورد انتظار از فعالیت‌های غیرقانونی افزایش یافته، در نتیجه سبب ایجاد انگیزه برای

انجام فعالیت‌های غیرقانونی مانند فساد می‌شود. در مقابل، دیدگاه دوم نشان می‌دهد که وقتی دولت بزرگ‌تر سیستم کنترل و نظارت را ترویج دهد، افزایش در اندازه دولت باعث کاهش فساد می‌شود (کو ترا، ۲۰۱۰). از این رو بر اساس مبانی نظری موجود تقریباً می‌توان رابطه مستقیم و معنی‌داری را بین اندازه دولت و میزان فساد انتظار داشت. با این وجود، تنها در صورتی افزایش در اندازه دولت کاهش در فساد را (افزایش در شاخص درک فساد) سبب می‌شود که کارایی دولت نیز با افزایش اندازه آن افزایش یابد.

۳. مروری بر مطالعات انجام‌شده

اگرچه مطالعات متعددی اندازه دولت و فساد را به صورت منفک مورد بررسی قرار داده‌اند، اما تنها مطالعات اندکی این دو موضوع را به صورت هم‌زمان بررسی کرده‌اند. از این رو این مقاله می‌کوشد تا پژوهش‌های انجام‌شده در این حوزه را به تفکیک مطالعات خارجی و مطالعات داخلی به تصویر کشد.

گول^۱ و همکاران (۱۹۹۸) در مقاله «فساد و اندازه دولت: تجزیه و تحلیل جداگانه» با استفاده از داده‌های ۵۰ کشور در دوره زمانی ۱۹۸۷-۱۹۸۳ به بررسی تأثیر اندازه دولت بر فساد و فعالیت‌های دولتی که منجر به کاهش سوءاستفاده از قدرت در بخش عمومی می‌شود، پرداخته‌اند. نتایج مطالعه نشان می‌دهد بین اندازه دولت (هزینه‌های خاص توسط دولت) و مبارزه با فساد رابطه قوی و مثبتی برقرار بوده است، درحالی‌که بین حقوق دولت و فساد رابطه منفی مشاهده شده است. از دیگر نتایج این پژوهش، عدم تأثیر فعالیت دفتر تحقیقات فدرال بر کاهش فساد و تأثیرگذاری اندک هزینه‌های صورت‌گرفته توسط پلیس برای کنترل فساد است.

مائورو^۲ (۱۹۹۸) در مقاله «فساد و ترکیب مخارج دولت» به بررسی تأثیر رفتار غارتگرانه سیاست‌مداران فاسد بر روی مخارج دولت به‌ویژه مخارج آموزش و پرورش پرداخته است. این

1. Goel

2. Mauro

مقاله شواهدی از ارتباط منفی و معنی‌دار بین فساد و مخارج دولت بر آموزش و پرورش ارائه می‌کند که باعث ایجاد نگرانی‌هایی می‌شود. مطالعات گذشته نشان داده که آموزش پرورش عامل مهم تعیین‌کننده رشد اقتصادی است. همچنین فساد، ترکیب هزینه‌های دولت را از طریق کاهش پرداخت‌های دولت، مخصوصاً در زمینه آموزش و پرورش تغییر می‌دهد. بنابراین ثابت می‌کند که کشورهای فاسدتر هزینه‌های کمتری صرف آموزش و پرورش می‌کنند، چراکه آموزش و پرورش برای مقامات دولتی به اندازه دیگر هزینه‌های دولت فرصت‌های سودآور زیادی را فراهم نمی‌کند. همچنین شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد فساد، میزان پرداخت‌ها را در زمینه بهداشت و سلامت کاهش می‌دهد. این مقاله ریشه‌های فساد را محدودیت‌های تجاری، دستمزدهای پایین بخش دولتی، ذخایر منابع طبیعی و وسعت دامنه دخالت‌های دولت در تصدی امور بیان می‌کند. از نظر نویسنده، هرچه میزان تصدی‌گری دولت بیشتر باشد، زمینه برای ظهور و شیوع فساد نیز مهیاتر خواهد شد.

تانزی^۱ (۱۹۹۸) «فساد در سراسر جهان» موضوع مطالعه خود قرار داده و به بررسی علل، پیامدها، دامنه فساد و اقدامات اصلاحی امکان‌پذیر پرداخته است. بر اساس نتایج به‌دست‌آمده، فساد به طور کلی با فعالیت‌های دولت و به‌خصوص با انحصار و قدرت اختیاری دولت در ارتباط است. تأثیر دولت بر فساد به دو دسته مستقیم و غیرمستقیم تقسیم می‌شود، دسته اول عواملی هستند که در آن دولت به صورت مستقیم بر فساد اداری تأثیر می‌گذارد که عبارتند از: آیین‌نامه‌ها و مجوزها، مقررات مالیاتی، تصمیم‌گیری در زمینه هزینه‌های دولت و ذخیره محصولات و خدمات به زیر قیمت بازار. دسته دوم شامل عواملی است که به صورت غیرمستقیم بر فساد اداری تأثیر گذارند، از جمله کیفیت بوروکراسی، سطح دستمزد بخش عمومی، کنترل سازمانی و الگوهای رهبران. مبارزه با فساد مستقل از اصلاحات دولت نیست. بنابراین در صورتی فساد کاهش می‌یابد که دولت تمایل به کاهش آن داشته باشد.

1. Tanzi

دپیتر^۱ (۲۰۰۳) در مقاله «فساد ملی و اندازه بخش عمومی» به بررسی تأثیر اندازه دولت و شاخص توسعه انسانی بر شاخص درک فساد ۶۰ کشور در دوره زمانی ۱۹۸۳-۱۹۸۰، ۳۹ کشور در سال ۱۹۹۵ و ۳۲ کشور در سال ۱۹۹۶ پرداخته است. بر اساس نتایج این پژوهش در هر سه دوره زمانی و سه گروه کشورها و سه مدل مورد استفاده، رابطه معنی‌دار و مثبتی بین اندازه دولت و شاخص درک فساد وجود داشته که با افزایش اندازه دولت شاخص درک فساد افزایش می‌یابد. در متغیر شاخص درک فساد، عدد بیشتر به معنی فساد کمتر و عدد کمتر به معنی فساد بیشتر است. گردنیچنکو^۲ و پیتر^۳ (۲۰۰۷) در پژوهشی تحت عنوان «پرداختی بخش عمومی و فساد: اندازه‌گیری رشوه‌خواری با داده‌های در سطح خرد» به برآورد اندازه فساد در بخش دولتی کشور اوکراین با استفاده از داده‌های سود گزارش شده، هزینه خانوار و دارایی پرداخته‌اند. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که کارکنان بخش دولتی ۲۴ تا ۳۲ درصد کمتر از هم‌متایان‌شان در بخش خصوصی دستمزد دریافت می‌کنند. درحالی‌که مخارج مصرفی و منابع دارایی کارکنان در هر دو بخش یکسان است. همچنین شکاف دستمزدهای دولتی و خصوصی در تمام صدک‌های توزیع مثبت است و با بهره‌وری کارگر افزایش می‌یابد. علاوه بر این ۶۷/۵ درصد از شاغلان نه‌دهک اول از توزیع درآمد را به خود اختصاص داده‌اند. بر این اساس نتایج حاکی از وجود رشوه‌خواری گسترده در اوکراین است.

کو ترا^۴ و همکاران (۲۰۱۰) در مقاله خود با عنوان «بررسی رابطه بین فساد و اندازه دولت: نقش دموکراسی» به بررسی اثر اندازه دولت روی فساد با توجه به نقش دموکراسی طی دوره زمانی ۱۹۹۵-۲۰۰۸ پرداخته است. بدین منظور از داده‌های سالیانه هشتاد و دو کشور استفاده شده است. نتایج برآورد حاکی از آن است که در کشورهای غیردموکراتیک افزایش در اندازه دولت منجر به فساد می‌شود. در صورتی که دموکراسی به میزان کافی تثبیت شده باشد، افزایش در اندازه

-
1. Dipietro
 2. Gorodnichenko
 3. Peter
 4. Kotera

دولت منجر به کاهش فساد می‌شود؛ چراکه مکانیسم‌های کنترل و نظارت به‌درستی عمل می‌کند و می‌تواند فساد را که مأموران دولتی و سیاست‌مداران به وجود می‌آورند مهار کند. این نتایج حتی اگر از شاخص‌های مختلف از فساد و پروکسی‌های مختلف برای اندازه دولت استفاده شود معتبر هستند. این یافته‌ها دارای پیامدهای مهمی برای سیاست‌گذاران در برخورد با سیاست‌های کاهش فساد است. اگرچه دخالت دولت می‌تواند شکست بازار را اصلاح و نقش مهمی در توسعه اقتصادی بازی کند، می‌تواند به افزایش در اندازه دولت نیز منجر شود. اگر دموکراسی به خوبی در یک کشور عمل نکند، اندازه دولت بزرگ تر ممکن است به بدتر شدن فساد منجر شود. به منظور استفاده نقش مداخله دولت بدون افزایش فساد، ترویج دموکراسی ضروری است.

ماترجا^۱ (۲۰۱۲) در مقاله «تأثیر دستمزد مقامات دولتی بر فساد در کشورهای در حال توسعه» به دلیل بالا بودن فساد در کشورها به خصوص در کشورهای در حال توسعه به بررسی اثرات دستمزد مقامات دولتی بر سطوح فساد پرداخته‌اند. بدین منظور از داده‌های ده کشور در حال توسعه در دوره زمانی ۲۰۱۱-۲۰۰۲ استفاده شده است. بر اساس یافته‌های این پژوهش، با افزایش دستمزدها فساد در بخش دولتی کاهش یافته است. همچنین شاخص توسعه انسانی، جمعیت و درصد از جمعیت فعال و هزینه‌های شروع کسب و کار از دیگر عوامل تأثیرگذار بر فساد بیان شده است.

در ایران و به‌ویژه در سال‌های اخیر مطالعات اندکی کوشیده‌اند تا تعامل بین اندازه دولت و فساد را مورد بررسی و کنکاش قرار دهند. صمیمی جعفری و همکاران (۱۳۹۰) در مقاله «فساد، اندازه دولت و درجه بازی اقتصاد در مدل‌های رشد» به بررسی علل پیدایش فساد و رابطه فساد با شاخص‌های اقتصادی بالاخص رشد اقتصادی پرداخته‌اند. بدین منظور این شاخص و شاخص‌های دیگر را که در سال ۲۰۰۸ در ۱۰۶ کشور تأثیرگذار بودند با استفاده از یک سیستم معادلات هم‌زمان از نظر آماری تحلیل کرده‌اند. نتایج این برآورد حاکی از اثر محدودکننده فساد اقتصادی

1. Muttreja

به‌طور مستقیم بر رشد اقتصادی و به‌طور غیرمستقیم از طریق محدود کردن موجودی سرمایه بر رشد اقتصادی است. همچنین بر اساس نتایج به‌دست آمده در این دستگاه معادلات، رابطه اندازه دولت و فساد تأیید شده و رابطه به نحوی برآورد شد که نشان می‌دهد در کشورهای با دولت بزرگ تر و متمرکز، فساد اقتصادی نیز بیشتر است. از طرف دیگر، هرچه کشورها درجه آزادی اقتصادی بالاتری داشته باشند، فساد اقتصادی کمتری دارند. در مجموع، فساد عمدتاً در رابطه با دولت‌هایی مشکل‌ساز می‌شود که ضمن بزرگ بودن، شاخص درجه باز بودن مطلوبی ندارند.

متفکر آزاد و همکاران (۱۳۹۲) «تأثیر دولت الکترونیکی بر کاهش فساد اقتصادی در گروه کشورهای منتخب اسلامی» را موضوع مقاله خودشان قرار داده‌اند و به بررسی تأثیر دولت الکترونیک بر فساد بین ۳۴ کشور منتخب عضو سازمان کنفرانس اسلامی طی سال‌های ۲۰۱۱-۲۰۰۳ پرداخته‌اند. بدین منظور از روش پانل تصادفی (GLS) با در نظر گرفتن ناهمسانی واریانس برای برآورد نتایج استفاده شده است. یافته‌های تحقیق حاکی از آن است که بهبود شاخص دولت الکترونیکی اثر مثبت و معناداری روی کاهش فساد اقتصادی دارد. این اثر کاهشی، ناشی از افزایش شفافیت اطلاعات و بهبود روند اداری کارها در یک دولت الکترونیک است. میزان تولید ناخالص سرانه و باز بودن تجاری، فساد اقتصادی را کاهش می‌دهند؛ بدین معنا که هرچه قدر در یک کشور رفاه (تولید ناخالص داخلی سرانه) افزایش یابد، فساد کاهش می‌یابد. افزایش باز بودن تجاری به‌عنوان نماینده‌ای از میزان همگرایی به اقتصاد جهانی نیز موجب کاهش میزان فساد می‌شود. توصیه مهم این پژوهش برای کشورهای اسلامی از جمله کشور خودمان این است که علاوه بر فرهنگ‌سازی مناسب در امر کاهش فساد و تصویب قوانین مناسب و نظارت همگانی، باید سرمایه‌گذاری بیش‌تری در زمینه دولت الکترونیک و تسهیلات برای بهبود شاخص‌های مربوط به آن به‌عنوان مؤلفه‌های کاهنده فساد اقتصادی صورت گیرد.

سخنور و یعقوب‌زاده (۱۳۹۲) در مقاله «اثر اندازه دولت و دموکراسی بر فساد در کشورهای عضو منا» به بررسی عوامل مؤثر بر فساد اقتصادی از جمله اندازه دولت، دموکراسی و اثر متقابل این دو عامل و نیز درآمد سرانه طی دوره زمانی ۲۰۱۰-۱۹۸۵ پرداخته‌اند. بدین منظور از داده‌های

شاخص فساد، هزینه مصرف‌نهایی دولت، تولید ناخالص داخلی و شاخص دموکراسی کشورهای منافع استفاده شده است. نتایج این پژوهش حاکی از مثبت بودن اثر اندازه دولت و دموکراسی در کاهش فساد است؛ ولی اثر دموکراسی از کانال دولت باعث افزایش فساد می‌شود و این بیانگر تأثیر منفی اثر متقابل این دو متغیر مهم اقتصادی بر شاخص فساد است. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که دولت‌های کشورهای منتخب باید هزینه‌های دولتی خود را افزایش داده (البته هزینه‌هایی که صرف رشد و توسعه و ساخت زیربنا و تأسیسات اقتصادی می‌شود) و سعی در بهبود شاخص دموکراسی کند؛ به عبارتی اجرای دموکراسی یک سری هزینه‌هایی برای دولت داشته که شاید فی‌الفسه خوب باشد، ولی ممکن است فرصت‌هایی را برای رانت‌خواران در بدنه دولت ایجاد کند. در کل، در کشورهایی که دموکراسی به‌خوبی اجرا شود اندازه‌های بزرگ‌تر دولت منجر به کاهش فساد می‌شود.

بنابراین همسو با مبانی تئوریک، مطالعات پیشین نیز عمدتاً نشان داده‌اند که بین اندازه دولت و فساد رابطه مستقیم و معنی‌داری وجود دارد. این در حالی است که در کمتر مطالعه‌ای رابطه میان توسعه‌یافتگی، اندازه دولت و شاخص درک فساد مورد بررسی قرار گرفته است؛ اما از آن‌جا که دموکراسی شرط لازم توسعه‌یافتگی است، می‌توان انتظار داشت که با افزایش سطح توسعه کشور، حتی با بزرگ‌تر شدن اندازه دولت، میزان فساد در آن کاهش می‌یابد. موضوعی که این پژوهش در ادامه می‌کوشد آن را مورد بررسی و کنکاش قرار دهد.

۴. جایگاه اندازه دولت و مبارزه با فساد در اسناد بالادستی

اسناد بالادستی جمهوری اسلامی ایران همواره بر اندازه دولت و مبارزه با فساد و به عبارتی سلامت اقتصادی جامعه تأکید داشته‌اند. در این میان، قانون اساسی به‌عنوان بالاترین سند بالادستی در اصول متعددی به بحث اندازه دولت و پیشگیری از فساد پرداخته است. به‌عنوان مثال، در اصل سوم قانون اساسی مقرر گردیده «دولت جمهوری اسلامی ایران موظف است همه امکانات خود را برای رسیدن به ایجاد نظام اداری صحیح و حذف تشکیلات غیرضروری و مبارزه با کلیه مظاهر فساد و تباهی و محو هرگونه استبداد، خودکامگی و انحصارطلبی به کار گیرد.» طبق اصل چهارم و نهم نیز

«دولت موظف است ثروت‌های ناشی از ربا، غضب، رشوه، اختلاس، سرقت، قمار، سوءاستفاده از موقوفات، سوءاستفاده از مقاطعه‌کاری‌ها و معاملات دولتی، فروش زمین‌های موات و مباحات اصلی، دایر کردن اماکن فساد و سایر موارد غیر مشروع را گرفته و به صاحب حق رد کند و در صورت معلوم نبودن او به بیت‌المال بدهد. این حکم باید با رسیدگی و تحقیق و ثبوت شرعی به وسیله دولت اجرا شود.»

بی‌شک بعد از قانون اساسی، سند چشم‌انداز جمهوری اسلامی ایران مهم‌ترین سند بالادست است و بر اساس این سند در افق ۱۴۰۴ ایران کشوری توسعه‌یافته با جایگاه اول اقتصادی در منطقه خواهد بود. برخورداری از سلامت، رفاه، امنیت غذایی، تأمین اجتماعی، فرصت‌های برابر، توزیع مناسب درآمد، نهاد مستحکم خانواده به دور از فقر، فساد، تبعیض و بهره‌مندی از محیط زیست سالم ویژگی‌های ترسیم‌شده برای ایران در این افق است.

بعد از قانون اساسی و سند چشم‌انداز جمهوری اسلامی ایران، برنامه‌های توسعه مهم‌ترین اسناد بالادستی هستند. با نگاهی به اهداف مدون برنامه‌های توسعه می‌توان توجه به جایگاه تعدیل اندازه دولت و مبارزه با فساد را مشاهده کرد. به‌عنوان مثال در بند ۳-۲۲ برنامه پنجم توسعه مقرر گردیده است که «قطع وابستگی هزینه‌های جاری دولت به درآمدهای نفت و گاز تا پایان برنامه» همچنین در تمامی برنامه‌های توسعه بر اصلاح نظام اداری در جهت افزایش تحرک و کارایی، بهبود خدمت‌رسانی به مردم، تأمین کرامت و معیشت کارکنان، به‌کارگیری مدیران لایق و امین و تأمین شغلی آنان، حذف یا ادغام مدیریت‌های موازی، تأکید بر تمرکززدایی در حوزه‌های اداری و اجرایی، پیشگیری از فساد اداری و مبارزه با آن، و تنظیم قوانین مورد نیاز تأکید شده و این موارد به‌عنوان اهداف برنامه‌های توسعه قلمداد شده است.^۱

به دلیل ضرورت جایگاه اندازه دولت و مبارزه با فساد، مقام معظم رهبری نیز به ابلاغ تعدادی از سیاست‌های راهبردی در این زمینه پرداخته است. برای نمونه می‌توان به ابلاغ «سیاست‌های کلی

۱. کمیسیون تلفیق و هماهنگی و موارد خاص

اصل ۴۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، «سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی»، «سیاست‌های کلی نظام اداری» توسط مقام معظم رهبری مورخ ۱۳۸۹/۱/۳۱ در ۳۶ ماده و پیام هشت ماده‌ای ایشان در زمینه «مبارزه با مفاسد اقتصادی» در تاریخ ۱۳۸۰/۲/۱۰ اشاره کرد. همچنین ایشان مؤلفه‌های ده‌گانه اقتصاد مقاومتی را تبیین نموده‌اند که نهمین مؤلفه آن فسادستیزی است. ایشان تأکید کرده‌اند لازمه فعالیت سالم و پرتحرک اقتصادی، امنیت است و لازمه امنیت اقتصادی نیز برخورد با مفسدان اقتصادی و افرادی است که قانون را دور می‌زنند. از دیگر قوانین مصوب در این زمینه می‌توان به تصویب «برنامه ارتقای سلامت نظام اداری و مقابله با فساد» مورخ ۱۳۸۲/۲/۱۶ اشاره کرد. ارتقای سلامت نظام اداری از طرق زیر تحقق می‌یابد:

الف) شفاف‌سازی انجام امور و فعالیت‌ها و افزایش پاسخگویی؛

ب) افزایش رضایت‌مندی خدمت‌گیرندگان و احقاق حقوق و احترام به ارباب‌رجوع؛

ج) برقراری نظام شایسته‌سالاری در انتخاب‌ها و انتصاب‌ها؛

د) بهبود فرهنگ عمومی و تقویت نظارت مردمی.

همان‌طور که مشاهده شد، در اسناد بالادستی جمهوری اسلامی ایران و سیاست‌های ابلاغی مقام معظم رهبری توجه ویژه‌ای به دو موضوع اندازه دولت و مبارزه با فساد شده است.

۵. معرفی داده‌ها و توصیف آن‌ها

در این مطالعه به منظور سنجش تأثیر اندازه دولت بر شاخص درک فساد از داده‌های مقطعی ۷۷ کشور در بازه زمانی ۲۰۰۲-۲۰۱۲ (گروه یک)، ۷۸ کشور در بازه زمانی ۲۰۰۳-۲۰۰۹ (گروه دو) و ۴۴ کشور در بازه زمانی ۲۰۰۹-۲۰۱۳ (گروه سه) استفاده شده است.^۱ در گروه یک و دو برای

۱. انتخاب سال‌های مورد مطالعه به این دلیل بود که داده‌های شاخص درک فساد سایر کشورهای مورد بررسی (کشورهای گروه یک) تا سال ۲۰۱۵ موجود بوده ولی داده‌های اندازه دولت برای این کشورها تا سال ۲۰۱۲ موجود بوده است. بنابراین فاصله زمانی ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۲ برای تخمین مدل به کار گرفته شده است. با این وجود و از آنجا که داده‌های شاخص درک فساد در ایران نیز برای فاصله زمانی ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۵ موجود بوده، این شاخص در

شاخص اندازه دولت از متغیر مخارج کل به تولید ناخالص داخلی و در گروه سوم از متغیر تعداد شاغلان در بخش دولتی استفاده شده است. با این وجود، لازم است تا پیش از بررسی موضوع شاخص درک فساد و نحوه محاسبه اندازه دولت معرفی شود.

شاخص درک فساد: شاخص درک فساد هر ساله توسط سازمان شفافیت بین‌المللی منتشر می‌شود. این سازمان از سال ۱۹۹۵ شروع به انتشار داده‌ها کرده که داده‌های کشور ایران مربوط به سال‌های ۲۰۰۳ و پس از آن است. مقدار شاخص فساد بر اساس میزان فساد بخش عمومی یک کشور برآورد می‌شود. این شاخص مرکب، ترکیبی از نظرسنجی‌ها و ارزیابی‌های فساد است. برای ساخت شاخص درک فساد از سیزده منبع اطلاعاتی استفاده می‌شود که لازم است این سازمان‌ها، کشورها را بر اساس متدولوژی‌هایی رتبه‌بندی کنند. منابع به‌دست‌آمده از سازمان‌ها متفاوت است، بنابراین نیاز به استاندارد کردن نتایج وجود دارد. بر این اساس نتایج را بر مبنای نتایج سال قبل و همچنین در اندازه بین صفر تا ده (از بد تا خوب) استانداردسازی می‌کنند. لازم به ذکر است از سال ۲۰۱۲ به بعد این سازمان نتایج را در اندازه صفر تا صد منتشر کرده و از این رو برای همگن‌سازی داده‌ها، این مقاله داده‌های این سه سال را در اندازه صفر تا ده در نظر گرفته است.

شاخص اندازه دولت: در این مقاله برای اندازه دولت از دو متغیر مخارج کل به تولید ناخالص داخلی و تعداد شاغلان در بخش دولتی استفاده شده است که هر ساله به ترتیب توسط بانک جهانی و سازمان بین‌المللی کار منتشر می‌شود.

به منظور توصیف بهتر داده‌ها، میانگین، انحراف استاندارد و حدود هر متغیر برای سال انتهایی در سه گروه مورد مطالعه در جدول شماره (۱) نشان داده شده است. همان‌گونه که مشاهده می‌شود، شاخص درک فساد در هر سه گروه تقریباً یکسان و قابل مقایسه است اما اندازه دولت در

دوره زمانی مذکور تحلیل شده است. با این وجود شاخص‌های اندازه دولت و درک فساد در ایران تنها برای سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۹ در دسترس بوده و از این رو در نگاه دوم به تعامل بین اندازه دولت و شاخص درک فساد با وجود ایران این دوره تحلیل شده است.

گروه نخست ۱/۵ برابر این اندازه در گروه دیگر است. تمایزات مذکور را می‌توان تا اندازه‌ای در سایر مشخص‌کننده‌های آماری ارائه‌شده در جدول شماره (۱) نیز مشاهده کرد.

جدول ۱. مشخص‌کننده‌های شاخص درک فساد و اندازه دولت در کشورهای مورد بررسی برحسب گروه

گروه	متغیر	نماد	میانگین	انحراف استاندارد	حداقل	حداکثر
یک	شاخص درک فساد	CPI	۵/۰	۲/۰	۲/۲	۹/۰
	اندازه دولت	GOV	۲۹/۶	۱۴/۵	۵/۱	۱۰۹/۶
دو	شاخص درک فساد	CPI	۴/۹	۱/۹	۲/۴	۸/۹
	اندازه دولت	GOV	۲۰/۰	۱۱/۳	۴/۰	۷۱/۴
سه	شاخص درک فساد	CPI	۴/۹	۲/۳	۱/۸	۹/۴
	اندازه دولت	GOV	۲۰/۰	۱۱/۱	۴/۰	۷۱/۴

مأخذ: محاسبات محقق

۵-۱. شاخص درک فساد و وضعیت آن در ایران

دیوان محاسبات کشور، دیوان عدالت اداری، سازمان بازرسی کل کشور و سازمان حسابرسی به همراه وزارت اطلاعات، پنج سازمانی هستند که در نظام جمهوری اسلامی ایران مسئولیت مقابله با فساد اداری را بر عهده دارند. وجود این تعداد سازمان نظارتی نشان‌دهنده اهمیت موضوع مقابله با فساد اداری در نظام جمهوری اسلامی است (داداشی، ۱۳۹۰). اما همان‌طور که آمارهای سازمان شفافیت جهانی نشان می‌دهد، این سازمان‌ها هنوز نتوانسته‌اند در کنترل فساد موفق باشند. این مسئله علل متعددی دارد که مربوط به مسائل فرهنگی، چگونگی عملکرد دولت و مراحل تدوین مقررات است.

جدول شماره (۲) شاخص درک فساد را در ایران طی دوره ۲۰۰۳-۲۰۱۵ نشان داده و جداول شماره (۱) تا (۳) پیوست وضعیت کشورهای مورد بررسی در این مطالعه را به تصویر می‌کشد. همان‌طور که مشاهده می‌شود، ایران در تمامی سال‌های مورد بررسی از منظر شاخص درک فساد نسبت به میانگین منطقه وضعیت نامطلوبی داشته است؛ اما بدترین وضعیت را در سال ۲۰۰۹ تجربه کرده است. با این وجود اگرچه ایران نتوانسته از بعد این سال شاخص خود را بهبود بخشد، اما حتی

در سال‌های پایانی دوره مورد بررسی و با گذشت بیش از یک دهه جایگاه آن نسبت به سال‌های ابتدایی نزول کرده است. ایران در تمامی این سال‌ها نتوانسته است رتبه‌ای بهتر از جایگاه دوازدهم در کشورهای مورد بررسی در منطقه کسب کند و رتبه پایان دوره مورد بررسی نسبت به ابتدای آن نشان‌دهنده تنزل این جایگاه در کشور است. این موضوع در مقایسه‌های بین‌المللی نیز مصداق دارد و ایران با قرارگیری در جایگاه ۱۶۸ در بین ۱۸۰ کشور مورد بررسی در سال ۲۰۰۹ نازل‌ترین رتبه را به خود اختصاص داده است. این جایگاه در سال ۲۰۱۵ اگرچه تا حدودی بهبود یافته، اما ایران همچنان با جایگاه ۱۳۰ در بین ۱۶۸ کشور جهان، جایگاه مناسبی ندارد.

جدول ۲. وضعیت رتبه و امتیاز شاخص درک فساد در ایران در مقایسه با سایر کشورهای جهان طی سال‌های

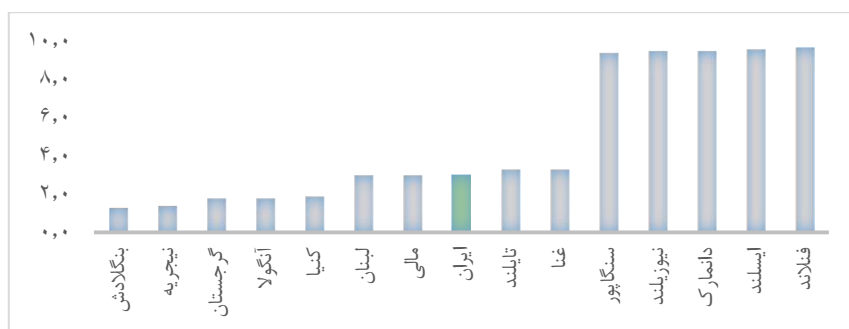
۲۰۰۳-۲۰۱۵

مقدار/رتبه	مقدار شاخص درک_فساد	میانگین منطقه	رتبه ایران در منطقه	تعداد کشور در منطقه	رتبه ایران در جهان	تعداد کشور در جهان	سال
۲۰۰۳	۳	۳/۵	۱۳	۲۲	۷۸	۱۳۳	۲۰۰۳
۲۰۰۴	۲/۹	۳/۳	۱۲	۲۳	۸۷	۱۴۵	۲۰۰۴
۲۰۰۵	۲/۹	۳/۴	۱۳	۲۴	۸۸	۱۵۸	۲۰۰۵
۲۰۰۶	۲/۷	۳/۴	۱۴	۲۳	۱۰۵	۱۶۳	۲۰۰۶
۲۰۰۷	۲/۵	۳/۲	۱۳	۲۴	۱۳۱	۱۷۹	۲۰۰۷
۲۰۰۸	۲/۳	۳/۲	۱۴	۲۴	۱۴۱	۱۸۰	۲۰۰۸
۲۰۰۹	۱/۸	۳/۳	۲۰	۲۴	۱۶۸	۱۸۰	۲۰۰۹
۲۰۱۰	۲/۲	۳/۳	۱۸	۲۴	۱۴۶	۱۷۸	۲۰۱۰
۲۰۱۱	۲/۷	۳/۳	۱۲	۲۴	۱۲۰	۱۸۲	۲۰۱۱
۲۰۱۲	۲/۸	۳/۵	۱۴	۲۴	۱۳۳	۱۷۴	۲۰۱۲
۲۰۱۳	۲/۵	۳/۴	۱۶	۲۴	۱۴۴	۱۷۵	۲۰۱۳
۲۰۱۴	۲/۷	۳/۵	۱۵	۲۴	۱۳۶	۱۷۴	۲۰۱۴
۲۰۱۵	۲/۷	۳/۶	۱۷	۲۴	۱۳۰	۱۶۸	۲۰۱۵

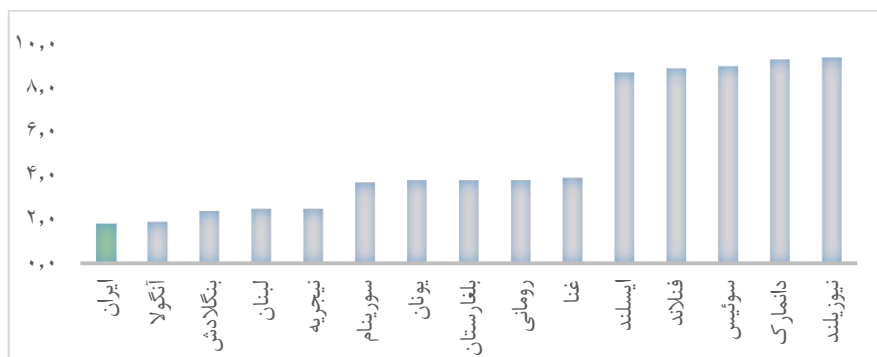
مأخذ: محاسبات محقق

نمودارهای شماره (۱) و (۲) پنج کشور با جایگاه خوب، پنج کشور با جایگاه متوسط و پنج کشور با جایگاه بد را به تصویر کشیده‌اند. کشورهای گروه دو در شاخص، درک فساد را نشان

می‌دهد. در سال ۲۰۰۳ مقدار شاخص مذکور برای ایران ۳ بوده که طی روند کاهشی به ۱/۸ رسیده است. همچنین رتبه ایران در سال ۲۰۰۳ در بین ۷۸ کشور ۵۴ بوده که در سال ۲۰۰۹ به رتبه آخر تنزل پیدا کرده است.^۱ علاوه بر این، بین ۱۵ کشور آسیایی در ۷۸ کشور مورد مطالعه ایران در این شاخص دارای رتبه ۹ بوده که این رتبه در سال ۲۰۰۹ به ۱۵ تنزل یافته است. همچنین در بین ۴۵ کشور در حال توسعه ایران در سال ۲۰۰۳ رتبه ۲۵ را به خود اختصاص داده که در سال ۲۰۰۹ نه تنها قادر به حفظ این جایگاه نبوده، بلکه در این سال نازل‌ترین جایگاه را در بین ۴۵ کشور داشته است.

نمودار ۱. وضعیت شاخص درک فساد ایران بین کشورهای مورد مطالعه در گروه دو در سال ۲۰۰۳

نمودار ۲. وضعیت شاخص درک فساد ایران بین کشورهای مورد مطالعه در گروه دو در سال ۲۰۰۹

۱. به علت عدم وجود داده‌ها برای ایران در شاخص‌های مورد بررسی و برای بررسی وضعیت ایران در شاخص درک فساد در گروه دو، سال‌های ابتدایی و انتهایی مورد بررسی قرار گرفته است.

۶. معرفی و تخمین مدل

مدل مورد استفاده در این پژوهش در معادله شماره (۱) نشان داده شده است که شامل دو متغیر مستقل و یک متغیر وابسته است.

$$CPI_{it} = \beta_i + \alpha_1 GOV_{it} + \alpha_2 DGOV + U_{it} \quad (1)$$

i بیانگر کشورها، t بیانگر دوره زمانی، β_i اثرات عوامل غیرقابل مشاهده مختص هر کشور و U_{it} جزء اخلاص تصادفی است.

CPI_{it} شاخص درک فساد؛

GOV_{it} اندازه دولت.

در این پژوهش توسعه نیافتگی کشورها به عنوان متغیر مجازی در نظر گرفته شده است و $DGOV$ بیانگر تأثیر متغیر مجازی بر شیب مدل مورد بررسی است.

۶-۱. برآورد مدل و یافته‌ها

پیش از برآورد و تفسیر مدل، لازم است تا آزمون مانایی داده‌ها انجام شود؛ چراکه نامانایی متغیرها منجر به بروز رگرسیون کاذب می‌شود. بنابراین، در این قسمت از آزمون لوین، لین و چو^۱ برای بررسی مانایی متغیرها استفاده می‌شود که نتایج این آزمون در جدول شماره (۳) به نمایش گذاشته شده است.

جدول ۳. آزمون ریشه واحد متغیرها

متغیرها	گروه یک	گروه دو	گروه سه
CPI	-۵/۹۶ (۰/۰۰)	-۸/۰۶ (۰/۰۰)	۶/۲ (۰/۰۰)
GOV	-۷/۲ (۰/۰۰)	-۱۰/۵ (۰/۰۰)	-۶/۸ (۰/۰۰)

مأخذ: محاسبات محقق

1. Levin, Lin & Chui

همان‌گونه که جدول شماره (۳) نشان می‌دهد، همه متغیرها ایستا بوده و نیازی به تفاضل‌گیری برای ایستا کردن متغیرها نیست. بر اساس ادبیات اقتصادسنجی، برای تعیین نوع داده‌ها و روش مناسب تخمین، لازم است مدل با استفاده از آماره F لیمر^۱، هاسمن^۲ و واریانس ناهمسانی مورد آزمون قرار گیرد.

۶-۱-۱. آزمون اول: آزمون F لیمر

به منظور انتخاب بین مدل داده‌های تلفیقی و مدل داده‌های تابلویی، از آزمون F لیمر استفاد می‌شود:

$$\begin{cases} H_0: \beta_1 = \beta_2 = \dots = \beta \\ H_1: \beta_1 \neq \beta_2 \neq \dots \neq \beta \end{cases} \quad (2)$$

قبول فرض H_0 به معنی وجود داده‌های تلفیقی و استفاده از تخمین OLS برای برآورد مدل است. رد فرض H_0 به معنی وجود داده‌های تابلویی است.

$$F = \frac{(RSS_R - RSS_{UR}) / (N - 1)}{RSS_{UR} / (NT - N - K)} \quad (3)$$

N = تعداد کشورها؛

T = طول دوره مورد بررسی؛

K = تعداد پارامترها؛

RSS_R = مجموع مربعات پسماندهای مقید حاصل از روش حداقل مربعات؛

RSS_{UR} = مجموع مربعات پسماندهای غیرمقید حاصل از روش معمولی حداقل مربعات با

متغیر موهومی.

1 Leamer

2 Hausman Test

جدول ۴. نتایج F لیمر برای کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه

نتیجه	Prob	آماره F	آماره
داده‌های تابلویی	۰/۰۰	۲۱۰/۰	گروه یک
داده‌های تابلویی	۰/۰۰	۱۹۳/۳	گروه دو
داده‌های تابلویی	۰/۰۰	۲۰۸/۳	گروه سه

مأخذ: محاسبات محقق

با توجه به اینکه F محاسباتی از F جدول بزرگ‌تر است، در نتیجه فرض H_0 مبنی بر داده‌های تلفیقی رد می‌شود و عرض از مبدأهای مختلفی برای کشور برآورد می‌شود.

۶-۱-۲. آزمون دوم: آزمون هاسمن

اگر بعد از آزمون F فرض H_0 رد شود، باید مشخص شود برآورد مدل در قالب کدام یک از روش‌های اثرات ثابت یا تصادفی انجام شود. بدین منظور از آزمون هاسمن استفاده می‌شود.

$$\begin{cases} H_0: \beta = \beta_s \\ H_1: \beta \neq \beta_s \end{cases} \quad (۴)$$

قبول فرض H_0 به معنی مناسب بودن روش اثرات تصادفی و رد فرض H_0 به معنی مناسب بودن روش اثرات ثابت است.

جدول ۵: نتایج آزمون هاسمن برای کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه

نتیجه	Prob	آماره کای دو	آماره
روش اثرات ثابت	۰/۰۰	۸۱/۷	گروه یک
روش اثرات ثابت	۰/۰۰	۸۲/۶	گروه دو
روش اثرات ثابت	۰/۰۰	۴۸/۱	گروه سه

مأخذ: محاسبات محقق

۶-۱-۳. آزمون سوم: آزمون ناهمسانی واریانس (LR)^۱

برای آزمون ناهمسانی واریانس دو مدل رگرسیون مقید و نامقید برآورد می‌شود. در مدل مقید فرض همسانی واریانس و در مدل نامقید فرض ناهمسانی واریانس در نظر گرفته می‌شود.

$$\begin{cases} H_0: \text{همسانی واریانس} \\ H_1: \text{ناهمسانی واریانس} \end{cases} \quad (۵)$$

دو مدل مقید و نامقید برآورد شده و با استفاده از آماره نسبت راست‌نمایی و با استفاده از فرمول محاسباتی زیر به آزمون فرضیه ناهمسانی واریانس پرداخته می‌شود.

$$LR = 2(LR_{UR} - LR_R) \quad (۶)$$

LR_{UR} = لگاریتم راست‌نمایی مدل غیرمقید؛

LR_R = لگاریتم راست‌نمایی مدل مقید.

جدول ۶. نتایج آزمون ناهمسانی واریانس برای کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه

نتیجه	Prob	LR	آماره
ناهمسانی واریانس	۰/۰۰	۸۸۱/۹۲	گروه یک
ناهمسانی واریانس	۰/۰۰	۶۲۱/۱۲	گروه دو
ناهمسانی واریانس	۰/۰۰	۳۲۱/۴۹	گروه سه

مأخذ: محاسبات محقق

۶-۲. تخمین نهایی مدل

نتایج تخمین نهایی مدل در جدول شماره (۷) و برای سه گروه مورد بررسی پیش‌گفته (داده‌های مقطعی ۷۷ کشور در بازه زمانی ۲۰۰۲-۲۰۱۲ (گروه یک))، ۷۸ کشور در بازه زمانی ۲۰۰۳-۲۰۰۹ (گروه دو) و ۴۴ کشور در بازه زمانی ۲۰۰۹-۲۰۱۳ (گروه سه)) ارائه شده است. همان‌گونه

1. Lagrangian Multiplier

که مشاهده می‌شود، نتایج به‌دست آمده نشان‌دهنده آن است که تأثیر اندازه دولت بر فساد (شاخص درک فساد) به توسعه‌یافتگی یا توسعه‌نیافتگی کشورها بستگی دارد؛ به‌گونه‌ای که با افزایش اندازه دولت در کشورهای توسعه‌یافته، فساد (شاخص درک فساد) کاهش (افزایش) می‌یابد و این در حالی است که این افزایش در کشورهای در حال توسعه فساد (شاخص درک فساد) را نیز افزایش (کاهش) می‌دهد.

جدول ۷. نتایج تخمین نهایی مدل برای کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه

متغیر	گروه یک	گروه دو	گروه سه
COS	۴/۸۰ (۰/۰۰)	۴/۹۵ (۰/۰۰)	۳/۸۱ (۰/۰۰)
GOV	۰/۰۴ (۰/۰۳)	۰/۰۴ (۰/۰۰۳)	۰/۱۱ (۰/۷۴)
DGOV	-۰/۰۹ (۰/۰۰)	-۰/۱۰ (۰/۰۰)	-۰/۱۲ (۰/۰۰)

مأخذ: محاسبات محقق

۷. جمع‌بندی، نتیجه‌گیری و سیاست‌های پیشنهادی

رویکرد مبارزه با فساد را می‌توان اساسی‌ترین رویکردهای تمامی اسناد بالادستی جمهوری اسلامی ایران قلمداد کرد و چنین رویکردی را می‌توان در قانون اساسی، سند چشم‌انداز، برنامه‌های توسعه و بیانات مقام معظم رهبری به وضوح مشاهده کرد. با این همه و وجود دستگاه‌های مختلف برای نظارت بر امور و کاهش فساد، این موضوع همچنان یکی از اساسی‌ترین معضلات کشور قلمداد می‌شود. این در حالی است که علاوه بر سطوح ملی، موضوع فساد در سطوح بین‌المللی نیز در کانون توجه بسیاری از مؤسسات و سازمان‌ها قرار گرفته و در این زمینه سازمان بین‌المللی شفافیت کوشیده است تا وضعیت کشورها را از این منظر رصد کند. ایران نیز از سال ۲۰۰۳ در این گروه از کشورها قرار گرفته و بر همین اساس، این مقاله کوشیده است تا تصویری از روند شاخص درک فساد در ایران ارائه کند و میزان تأثیرگذاری اندازه دولت بر این شاخص را مشخص نماید. نتایج این پژوهش نشان داده است که ایران در این شاخص و در مقیاس‌های منطقه‌ای و بین‌المللی،

جایگاه بسیار نازلی دارد و از این رو، ایران در گروه کشورهایی با فساد بالا جای گرفته است. همچنین بر اساس نتایج این پژوهش، تأثیر اندازه دولت بر فساد به سطوح توسعه کشور بستگی دارد و افزایش اندازه دولت در کشورهای در حال توسعه زمینه را برای فساد بیش‌تر فراهم می‌کند. از نظر سیاست‌گذاری و با توجه به سطح توسعه در ایران، کاهش اندازه دولت می‌تواند زمینه را برای کاهش فساد فراهم کند. به عبارت دیگر، چنانچه میزان فساد به‌عنوان مبنایی برای تعیین اندازه بهینه دولت قرار گیرد، آنگاه در شرایط کنونی ایران لازمه کاهش فساد، کاهش اندازه دولت است. این نتیجه پیشنهاد می‌کند که حتی با وجود دستگاه‌های نظارتی متعدد و گاهی موازی، در صورتی که دولت با اندازه بزرگ (مانند آنچه در شرایط اقتصاد ایران وجود دارد) در جامعه وجود داشته باشد، میزان فساد به‌صورت معنی‌داری کاهش نخواهد یافت. بر این اساس سیاست‌های فسادزدایی در کشور قبل از هر چیز باید تمرکز خود را بر سیاست‌های دولت‌زدایی متمرکز کند.

منابع

- الوانی، سید مهدی؛ زرنندی عرب سرخی، ابوذر (۲۰۱۰). «مؤلفه‌های تدوین استراتژی ملی مبارزه با فساد جمهوری اسلامی ایران». فصلنامه علمی پژوهشی مدیریت دولتی. سال دوم. شماره ۴. صص ۲۲-۳.
- ۱۵داشی، علیرضا (۱۳۹۰). «مبارزه با فساد اداری در ایران: اقدامات انجام‌شده و چند راهکار پیشنهادی». نشریه راهبرد توسعه. شماره ۲۷. صص ۲۰۸-۲۲۰.
- رفعت، بتول؛ عمادزاده، مصطفی؛ قندهاری علویچه، زهرا (۱۳۹۲). «ارزیابی اثر باز بودن تجاری و مالی بر اندازه دولت در منتخبی از کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی». دوفصلنامه علمی تخصصی اقتصاد توسعه و برنامه‌ریزی. سال دوم. شماره اول. صص ۴۵-۶۶.
- سخنور، محمد؛ یعقوب‌زاده، رضا (۱۳۹۲). «اثر اندازه دولت و دموکراسی بر فساد در کشورهای عضو منا». کنفرانس بین‌المللی توسعه و تعالی کسب‌وکار.
- صمیمی جعفری، احمد؛ علمی، زهرا؛ صیادزاده، علی (۱۳۹۰). «فساد، اندازه دولت و درجه بازی اقتصاد در مدل‌های رشد». فصلنامه پژوهشنامه بازرگانی، شماره ۶۱. صص ۱۳۴-۱۱۳.

متفکر آزاد، محمدعلی؛ جامه‌شورانی، زینب؛ حیدری داد، زینب (۱۳۹۲). «تأثیر دولت الکترونیکی بر کاهش فساد اقتصادی در گروه کشورهای منتخب اسلامی». فصلنامه مدل‌سازی اقتصادی. سال هفتم. شماره ۴. پیاپی ۲۴. صص ۵۱-۳۷.

- Dipietro, W.** (2003). "National Corruption and the Size of the Public Sector" Briefing Notes in Economics Issue Number, vol. 55, pp. 1-9.
- Goel, R. K., & Nelson, M. A.** (1998). "Corruption and government size: a disaggregated analysis". *Public Choice*, vol. 97(1-2), pp. 107-120.
- Gorodnichenko, Y., & Peter, K. S.** (2007). "Public sector pay and corruption: Measuring bribery from micro data". *Journal of Public economics*, vol. 91(5), pp. 963-991.
- Kotera, G., Okada, K., & Samreth, S.** (2010). "A study on the relationship between corruption and government size: the role of democracy". Munich Personal RePEc Archive.
- Mauro, P.** (1998). "Corruption and the composition of government expenditure". *Journal of Public economics*, vol. 69(2), pp. 263-279.
- Muttreja, V.** (2012). "Effects of Wages of Government Officials on Corruption in Developing Countries" Doctoral dissertation, Duke University Durham.
- Tanzi, V.** (1998). "Corruption around the World". *International Monetary Fund Staff Papers*, Vol. 45(4), pp. 559-594.

پیوست

جدول شماره ۱ پیوست: شاخص درک فساد و اندازه دولت ۷۷ کشور مورد بررسی (گروه یک)

در سال ابتدایی و انتهای دوره زمانی مورد مطالعه

۲۰۱۲		۲۰۰۲		کشور
اندازه دولت (مخارج)	شاخص درک فساد	اندازه دولت (مخارج)	شاخص درک فساد	
۲۶/۳	۸/۵	۲۶/۵	۸/۶	استرالیا
	۸/۶	۱۷/۹	۸/۵	سوئیس
۳۸/۳	۶/۹	۳۹/۲	۷/۸	اتریش
۴۴/۹	۷/۵	۴۱/۰	۷/۱	بلژیک
۱۷/۴	۸/۴	۱۸/۱	۹/۰	کانادا
۴۰/۴	۶/۶	۶۲/۰	-	قبرس
۳۳/۲	۴/۹	۳۴/۳	۳/۷	جمهوری چک
۴۳/۱	۹/۰	۳۳/۵	۹/۵	دانمارک
۳۰/۲	۶/۴	۲۷/۶	۵/۶	استونی
۳۹/۱	۹/۰	۳۴/۴	۹/۷	فنلاند
۴۷/۰	۷/۱	۴۴/۵	۶/۳	فرانسه
۲۸/۲	۷/۹	۳۰/۷	۷/۳	آلمان
۵۴/۶	۳/۶	۴۱/۱	۴/۲	یونان
۳۴/۴	۸/۲	۳۱/۰	۹/۴	ایسلند
۳۷/۲	۶/۹	۲۸/۵	۶/۹	ایرلند
۳۸/۶	۶/۰	۴۷/۳	۷/۳	اسرائیل
۴۰/۷	۴/۲	۳۷/۸	۵/۲	ایتالیا
۲۰/۴	۷/۲	۱۹/۹	۷/۵	شیلی
۳۱/۸	۴/۴	۳۷/۴	-	کویت
۲۰/۵	۴/۹	۱۹/۰	۳/۷	لتونی
۱۰۹/۶	۵/۴	۹۸/۹	۴/۸	لیتوانی
۴۰/۴	۸/۰	۳۵/۲	۹/۰	لوکزامبورگ
۴۲/۰	۵/۷	-	-	مالت
۴۱/۹	۸/۴	۳۷/۷	۹/۰	هلند

منبع: گزارش توسعه پایدار

	۹/۰	۳۰/۷	۹/۵	نیوزیلند	
۳۳/۷	۸/۵	۳۷/۵	۸/۵	نروژ	
۴۲/۹	۶/۳	۳۷/۵	۶/۳	پر تغال	
۱۲/۶	۸/۷	۱۶/۳	۹/۳	سنگاپور	
۴۲/۳	۶/۱	۳۸/۳	۶/۰	اسلوونی	
۳۳/۰	۶/۵	۲۶/۲	۷/۱	اسپانیا	
۳۰/۹	۸/۸	۳۳/۵	۹/۳	سوئد	
۴۳/۴	۵/۵	۴۲/۹	۴/۹	مجارستان	
۴۱/۸	۷/۴	۳۶/۱	۸/۷	انگلستان	
۲۳/۹	۲/۲	۲۱/۱	۱/۷	آنگولا	
۲۱/۴	۳/۴	-	۳/۰	ارمنستان	
۲۰/۶	۳/۸	۱۷/۹	۳/۴	السالوادور	
	۲/۶	۷/۹	۱/۲	بنگلادش	
۲۸/۵	۳/۱	۲۴/۷	۴/۸	بلاروس	
۱۲/۹	۳/۶	۱۰/۸	-	بنین	
۲۴/۸	۴/۳	۲۲/۶	۴/۰	برزیل	
۳۰/۷	۴/۱	۳۱/۰	۴/۰	بلغارستان	
۳۴/۱	۳/۸	-	۴/۰	جامائیکا	
۳۶/۶	۴/۶	۳۵/۷	۳/۸	کرواسی	
	۳/۳	۱۷/۲	۳/۵	اتیوپی	
۲۵/۴	۵/۲	۱۱/۳	۲/۴	گرجستان	
	۴/۵	۲۰/۰	۳/۹	غنا	
۱۳/۰	۳/۳	۱۲/۸	۲/۵	گواتمالا	
۲۳/۵	۲/۸	-	۲/۷	هندوراس	
۱۹/۳	۳/۷	-	۳/۲	تایلند	
۱۶/۱	۳/۶	۱۵/۸	۲/۷	هندوستان	
۲۹/۵	۴/۸	۲۸/۳	۴/۵	اردن	
۱۹/۶	۲/۷	۱۹/۰	۱/۹	کنیا	
۲۷/۳	۳/۰	۲۸/۴	-	لبنان	
-	۳/۲	۹/۴	۱/۷	جزیره مالاگازی	
۲۱/۰	۴/۹	۱۷/۷	۴/۹	مالزی	

۱۴/۴	۳/۴	۱۴/۳	-	مالی
۳۳/۳	۳/۶	-	۲/۱	مولدووا
۳۳/۹	۳/۷	۳۰/۴	۳/۷	مراکش
-	۴/۸	۲۸/۸	۵/۷	نامیبیا
۱۵/۳	۲/۹	۱۲/۲	۲/۵	نیکاراگوئه
۵/۱	۲/۷	-	۱/۶	نیجریه
۳۶/۵	۴/۷	۳۰/۹	-	عمان
۱۸/۸	۲/۷	۱۶/۹	۲/۶	پاکستان
۱۷/۹	۳/۸	۱۷/۷	۴/۰	پرو
۱۶/۴	۳/۴	-	۲/۶	فیلیپین
۳۳/۴	۵/۸	۳۵/۲	۴/۰	لهستان
۳۳/۱	۴/۴	۲۵/۷	۲/۶	رومانی
۲۰/۷	۳/۱	۲۱/۶	-	سیرا لئون
۳۲/۵	۴/۳	۲۶/۵	۴/۸	آفریقای جنوبی
۱۵/۵	۴/۰	۲۲/۱	۳/۷	سری لانکا
۲۲/۴	۳/۷	۲۹/۷	-	سورینام
-	۳/۹	۲۴/۹	-	ترینیداد و توباگو
۳۵/۴	۴/۱	۲۵/۷	۴/۸	تونس
۱۲/۱	۲/۹	۲۲/۸	۲/۱	اوگاندا
۴۱/۱	۲/۶	۲۹/۰	۲/۴	اوکراین
۳۰/۵	۷/۲	۲۷/۹	۵/۱	اروگوئه
-	۳/۷	۱۴/۲	۲/۶	زامبیا

جدول شماره ۲ پیوست: شاخص درک فساد و اندازه دولت ۷۸ کشور مورد بررسی (گروه دو)

در سال ابتدایی و انتهای دوره زمانی مورد مطالعه

۲۰۰۹		۲۰۰۳		کشور	
اندازه دولت (مخارج)	شاخص درک فساد	اندازه دولت (مخارج)	شاخص درک فساد		
۲۶/۵	۸/۷	۲۵/۹	۸/۸	استرالیا	منبع: گزارش مؤسسه شفافیت بین‌المللی
۱۶/۷	۹/۰	۱۸/۳	۸/۸	سوئیس	

۳۸/۳	۷/۹	۳۹/۵	۸	اتریش
۴۴/۱	۷/۱	۴۲/۲	۷/۶	بلژیک
۱۸/۹	۸/۷	۱۸/۱	۸/۷	کانادا
۳۸/۶	۶/۶	۶۸/۰	۶/۱	قبرس
۳۴/۵	۴/۹	۳۴/۳	۳/۹	جمهوری چک
۴۰/۸	۹/۳	۳۴/۱	۹/۵	دانمارک
۳۵/۶	۶/۶	۲۷/۶	۵/۵	استونی
۳۸/۲	۸/۹	۳۵/۰	۹/۷	فنلاند
۴۶/۹	۶/۹	۴۴/۹	۶/۹	فرانسه
۳۰/۸	۸/۰	۳۱/۳	۷/۷	آلمان
۵۰/۷	۳/۸	۴۰/۵	۴/۳	یونان
۳۵/۹	۸/۷	۳۲/۳	۹/۶	ایسلند
۴۲/۹	۸/۰	۲۸/۶	۷/۵	ایرلند
۳۹/۴	۶/۱	۴۶/۱	۷/۰	اسرائیل
۴۲/۴	۴/۳	۳۷/۹	۵/۳	ایتالیا
۲۱/۵	۶/۷	۱۹/۰	۷/۴	شیلی
۳۳/۷	۴/۱	۳۴/۳	۵/۳	کویت
۲۴/۵	۴/۵	۱۸/۲	۳/۸	لتونی
۱۳۳/۲	۴/۹	۹۴/۲	۴/۷	لیتوانی
۴۰/۶	۸/۲	۳۶/۹	۸/۷	لوکزامبورگ
۴۳/۳	۵/۲	۱۰۲/۱	-	مالت
۴۲/۳	۸/۹	۳۸/۷	۸/۹	هلند
۴۵/۸	۹/۴	۳۱/۲	۹/۵	نیوزیلند
۳۵/۳	۸/۶	۳۶/۹	۸/۸	نروژ
۴۲/۳	۵/۸	۳۸/۵	۶/۶	پرغال
۱۴/۴	۹/۲	۱۶/۰	۹/۴	سنگاپور
۴۱/۲	۶/۶	۳۸/۶	۵/۹	اسلونی
۲۹/۸	۶/۱	۲۵/۱	۶/۹	اسپانیا
۳۱/۹	۹/۲	۳۳/۵	۹/۳	سوئد
۴۵/۱	۵/۱	۴۲/۷	۴/۸	مجارستان
۴۳/۶	۷/۷	۳۷/۲	۸/۷	انگلستان

۲۴/۵	۱/۹	۲۵/۹	۱/۸	آنگولا
۲۳/۹	۲/۷	۱۶/۴	۳/۰	ارمنستان
۲۲/۰	۳/۴	۱۵/۳	۳/۷	السالوادور
۹/۹	۲/۴	۷/۸	۱/۳	بنگلادش
۳۲/۸	۲/۴	۲۸/۲	۴/۲	بلاروس
۱۳/۲	۲/۹	۱۲/۰	-	بنین
۲۵/۶	۳/۷	۲۴/۷	۳/۹	برزیل
۲۹/۷	۳/۸	۳۲/۱	۳/۹	بلغارستان
۴۱/۲	۳/۰	۳۴/۳	۳/۸	جامائیکا
۳۶/۴	۴/۱	۳۴/۷	۳/۷	کرواسی
۱۲/۲	۲/۷	۱۵/۸	۲/۵	اتیوپی
۳۰/۹	۴/۱	۱۰/۷	۱/۸	گرجستان
۱۸/۰	۳/۹	۲۲/۰	۳/۳	غنا
۱۲/۴	۳/۴	۱۴/۳	۲/۴	گواتمالا
۲۳/۶	۲/۵	۲۰/۹	۲/۳	هندوراس
۱۸/۴	۳/۴	۱۴/۹	۳/۳	تایلند
۱۶/۶	۳/۴	۱۵/۳	۲/۸	هندوستان
۳۰/۱	۵/۰	۲۹/۵	۴/۶	اردن
۱۷/۲	۲/۲	۱۸/۹	۱/۹	کنیا
۲۹/۰	۲/۵	۳۰/۵	۳/۰	لبنان
۹/۲	۳/۰	۱۱/۲	۲/۶	جزیره مالاگازی
۲۱/۷	۴/۵	۱۷/۶	۵/۲	مالزی
۱۴/۷	۲/۸	۱۴/۴	۳/۰	مالی
۳۸/۰	۳/۳	۲۲/۲	۲/۴	مولدووا
۲۷/۴	۳/۳	۲۹/۰	۳/۳	مراکش
۲۷/۸	۴/۵	۲۹/۷	۴/۷	نامیبیا
۱۵/۳	۲/۵	۱۳/۲	۲/۶	نیکاراگوئه
۹/۱	۲/۵	۱۱/۴	۱/۴	نیجریه
۲۵/۶	۵/۵	۳۰/۶	۳/۳	عمان
۱۶/۲	۲/۴	۱۶/۸	۲/۵	پاکستان
۱۸/۴	۳/۷	۱۷/۷	۳/۷	پرو

۱۷/۸	۲/۴	۱۸/۶	۲/۵	فیلیپین
۳۵/۳	۵/۰	۳۸/۶	۳/۶	لهستان
۴۲/۹	۳/۸	۲۲/۴	۲/۸	رومانی
۱۷/۵	۲/۲	۱۸/۶	۲/۲	سیرا لئون
۳۲/۲	۴/۷	۲۷/۸	۴/۴	آفریقای جنوبی
۲۱/۰	۳/۱	۲۰/۵	۳/۴	سری لانکا
۲۳/۲	۳/۷	۲۵/۵	-	سورینام
۳۳/۰	۳/۶	۲۲/۱	۴/۶	ترینیداد و توباگو
۲۷/۹	۴/۲	۲۵/۴	۴/۹	تونس
۱۲/۱	۲/۵	۲۱/۶	۲/۲	اوگاندا
۴۰/۷	۲/۲	۲۹/۷	۲/۳	اوکراین
۲۹/۱	۶/۷	۲۷/۹	۵/۵	اروگوئه
۱۴/۶	۳/۰	۱۵/۷	۲/۵	زامبیا
۲۰/۴	۱/۸	۱۷/۱	۳/۰	ایران

جدول شماره ۳ پیوست: شاخص درک فساد و اندازه دولت ۴۴ کشور مورد بررسی (گروه سه)
در سال ابتدایی و انتهای دوره زمانی مورد مطالعه

۲۰۱۳		۲۰۰۹		کشور	
اندازه دولت (سهم اشتغال)	شاخص درک فساد	اندازه دولت (سهم اشتغال)	شاخص درک فساد		
۲۱/۵	۷/۵	۲۲/۹	۷/۱	بلژیک	مختصان محترم (گروه) همکار
۲۰/۰	۸/۱	۲۰/۲	۸/۷	کانادا	
۲۶/۱	۶/۸	۲۶/۶	۶/۶	استونی	
۱۹/۸	۷/۱	۲۰/۱	۶/۹	فرانسه	
۲۲/۷	۴/۰	۲۲/۲	۳/۸	یونان	
۷/۹	۷/۴	۷/۹	۷/۷	ژاپن	
۱۰/۷	۷/۱	۱۰/۰	۶/۷	شیلی	
۲۶/۶	۵/۴	۲۶/۳	۵/۱	مجارستان	
۷۱/۴	۵/۷	۲۹/۱	۴/۹	لیتوانی	
۳۲/۹	۸/۶	۳۲/۰	۸/۶	نروژ	
۲۷/۲	۴/۷	۲۶/۵	۴/۵	اسلواکی	
۲۲/۷	۵/۷	۲۰/۹	۶/۶	اسلونی	

۱۷/۱	۵/۹	۱۶/۲	۶/۱	اسپانیا	مجموعه حال در کشورهای مختلف
۲۸/۱	۸/۹	۲۸/۱	۹/۲	سوئد	
۱۶/۵	۸/۵	۱۸/۲	۹/۰	سوئیس	
۲۳/۵	۷/۶	۲۴/۹	۷/۷	انگلستان	
۱۶/۶	۳/۱	۱۶/۶	۳/۲	آلبانی	
۱۷/۶	۳/۴	۱۷/۰	۲/۹	آرژانتین	
۲۱/۸	۳/۶	۲۸/۳	۲/۷	ارمنستان	
۲۵/۹	۲/۸	۲۶/۹	۲/۳	آذربایجان	
۴۱/۰	۲/۹	۴۴/۳	۲/۴	بلاروس	
۱۸/۶	۶/۳	۱۵/۶	۵/۰	بوتان	
۲۴/۵	۴/۱	۲۳/۶	۳/۸	بلغارستان	
۴/۰	۳/۶	۴/۶	۳/۷	کلمبیا	
۳۱/۷	۴/۸	۳۰/۳	۴/۱	کرواسی	
۱۲/۸	۲/۹	۱۲/۵	۳/۰	جمهوری دومینیکن	
۹/۲	۳/۵	۸/۴	۲/۲	اکوادور	
۸/۴	۳/۸	۸/۰	۳/۴	السالوادور	
۱۴/۴	۴/۹	۱۸/۰	۴/۱	گرجستان	
۶/۳	۲/۹		۳/۴	گواتمالا	
۲۳/۴	۲/۶	۲۳/۰	۲/۷	قزاقستان	
۱۱/۸	۳/۴	۱۲/۵	۳/۳	مکزیک	
۲۳/۸	۳/۸	۲۰/۹	۲/۷	مغولستان	
۹/۰	۳/۷	۹/۱	۳/۳	مراکش	
۱۵/۱	۳/۵	۱۴/۹	۳/۴	پاناما	
۱۱/۱	۲/۴	۸/۴	۲/۱	پاراگوئه	
۸/۱	۳/۶	۸/۲	۲/۴	فیلیپین	
۲۵/۲	۶/۰	۲۶/۸	۵/۰	لهستان	
۳۱/۰	۴/۲	۳۱/۰	۳/۵	صربستان	
۱۷/۴	۴/۲	۱۵/۴	۴/۷	آفریقای جنوبی	
۱۵/۱	۳/۷	۱۵/۵	۳/۱	سریلانکا	
۹/۰	۳/۵	۹/۲	۳/۴	تایلند	
۲۱/۶	۲/۵	۲۲/۴	۲/۲	اوکراین	
۱۴/۷	۷/۳	۱۴/۳	۶/۷	اروگوئه	